

قانون باور و لیاقت در تحصیل برای ادامه زندگی

چون کنسیم و حالا بهش رسیدیم و چون هیچ طرح و برنامه ای برای ادامه مسیر نداریم آهسته آهسته انگیزه هامون از دست میدیم و یواش یواش به دیگران اثبات میکنیم که ما لیاقت داشتن این هدف نداریم و اساسا از اول اشتباهی اومدیم. آره خیلی سخت و تلخه بعد سال ها تلاش بگی که اشتباه انتخاب کردی.

ریشه این حس در گذشته هستش جاییکه ما فقط و فقط به قبولی فکر میکنیم اما هرگز هیچ ایده ای برای دوران بعد از قبولی نداریم. اینکه میخوایم بعد از فارغ التحصیلی چی کار کنیم و چی کار نکنیم خیلی خیلی مهم هستش. دانش آموزی بود که میخواست پزشکی بشه و شد اما بعد از فارغ التحصیلی حالا دنبال استخدام در آزمون بانک هستش تا شاید بتونه اونجا قبول بشه و این یعنی اینکه ایشان شاید هیچ ایده بلند پروازانه ای نداشته و درست مثل یک بادکنک که بعد از قبولیش پر از باد بوده حالا بعد از فارغ التحصیلی یک دفعه ای خالی میشه و تمام.

من میجنگم

شاید رشته و دانشگاهی که شما قبول شدید برای خیلی ها آرزو باشه اما این مهم نیست. مهم اینه که طوری فارغ التحصیل بشی که کماکان موقعیت آرزوی دیگران باشه. به خودت کمک کن تا باورهای باعث بشه که لیاقتت زیر سوال نره. برای زندگی باید بجنگیم و تمام تلاشمون کنیم اما نه هر تلاشی و نه هر مسیری.

برای اینکه بتونی بین باورهای و لیاقت هات تعادل برقرار بکنی لازم هست که بشینی به بعد از قبولی فکر بکنی اینکه چی و کی میخوای باشی؟ یادت باشه منظورم اصلا این نیست که تو باید شبیه کسی بشی بلکه تو باید خود خودت باشی و دنیا به خود خودت نیاز داره نه کسی که شبیه دیگری هستش.

پس بیا و بشین آیندت با افکار زیبات بساز و اگر میخوای پزشکی بشی از همین الان به مطب فکر کن و اگر میخوای مهندس بشی به یک تولیدی بزرگ و اگر میخوای وکیل بشی به یک حقوق دان موفق که برای پذیرش پرونده وکالت خیلی سرش شلوغه فکر کن. اینطوری آینده ای مطمئن میسازی هم برای خودت هم برای دیگران. خلاصه باز هم میگم زندگی قانون باورها و لیاقت هاست نه کلمه ای بیشتر و نه کلمه ای کمتر.

نگارش: دکتر میثم رنجبر - مشاور و برنامه ریز تحصیلی

در این مقاله میخوام حول جمله "زندگی قانون باورها و لیاقت هاست" صحبت کنم. باور و لیاقت دو عنصر اصلی رفتار ما هستند. می دونید ما به هر چیزی که باور داشته باشیم و نهایت تلاشمون در مسیر صحیح به کار بگیریم به دست می آوریم. آره درست خوندی به دستش میاریم. رسیدن به هدف لیاقت نمی خواد فقط و فقط تلاش در مسیر صحیح می خواد اما حفظ و ارتقای هدف لیاقت می خواد.

دوران بعد از قبولی

فکر کن الان رشته و دانشگاه مورد نظرت قبول شدی، بعد از تریک های فراوان و ذوق و شوق کوتاه و چند ماهه حالا خودت میمونی و رشته و دانشگاهت. یعنی با تمام تلاش هایی که داشتی بالاخره به هدف رسیدی. آره خیلی خوبه و ذوق و شوق داری و من بی نهایت به خاطر این حال خوبت تحسینت می کنم حقت هستش و مبارکت باشه. اما بیا باهم به چند ماه بعد از قبولی فکر کنیم امتحان های میان ترم شروع شده و الان داری خودت آماده میکنی برای اولین امتحان دانشجوییت و بعد چند وقت که خیلی هم زود میگذره، میبینی که داری آخرین آزمون رشتت میدی و بعدش قراره فارغ التحصیل بشی..... و فارغ التحصیل شدی این هم مبارکت باشه حالا ی سوال اساسی دارم؟ صادقانه فکر کن بین آیا فارغ التحصیل با سواد هستی؟ آیا به فردی تبدیل شدی که بتونی با استفاده از آموزش هایی که توی دانشگاهت دیدی بتونی یک آینده خوب و مطمئن برای خودت بسازی؟

لیاقت

اینجاست که میرسیم به لیاقت.

ما خودمون باور داشتیم و براساس همون باور و تلاش های خستگی ناپذیرمون، رفتیم یک دانشگاه خوب و یک رشته خوب و حالا فارغ التحصیل شدیم. حالا وقت نشون دادن این هستش که ما لیاقت پذیرش توی این رشته داشتیم و میتونیم باهاش یک عمر خوب زندگی کنیم. بیا از همین الان لیاقت های خودمون نشون بدیم نه برای تحسین شدن توسط دیگران بلکه برای یک زندگی هدفدار. بزار عظمت توی نگاه تو باشه نه به اون چیزی که نگاه میکنی.

سیرشدن ناگهانی

باور کردنی نیست اما خیلی از ماها وقتی به هدفمون میرسیم زود سیر میشیم و زود خودمون میکشیم کنار و نشون میدیم که چقدر برای داشتن اون چیز تلاش کردیم و

